DECRETA

A REGVLARIVM SVPERIORIBVS LOCALIBVS

In Publica Menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter conuocato quotanis, ſtatutis temporibus iuxtà formam in eis præſcriptam legenda.

2

Romæ, & Neapoli Apud Nouellum de Bonis 1677.
Superiorum Permiſſu.

Auuertimenti per li Superiori locali, cauati dalli Decreti delle Sacre Congregationi del S. Officio, e de' Regolari.

LI Superiori locali sono tenuti sotto pena di priuatione dell'officio, e di voce attiua, e passiua ipso facto incurrenda, far legere ogn'anno nel Lunedì dopò la prima Domenica dell'Auuento, e nel Venerdì dopò l'ottaua del Santissimo Corpo di Christo li Decreti *De Celebratione Missarum*, che cominciano. *Cum sæpè contingat*, &c. come à carte 7.

Sappiano però li sudetti Superiori, che la Sacra Congregatione de' Regolari con vn Decreto spedito sotto li 12. Marzo 1638. condonò a'Superiori locali dell'ordine Heremitano di S. Agostino tutte le pene incorse fin à tal giorno per l'inosseruanza di non hauer fatto legere, li sudetti decreti *De Celebratione Missarum*, e si contentò che per l'auuenire habiano tempo di farli legere, senza incorrere in pena alcuna, giorni dieci dopò i detti Lunedì, e Venerdì assignati.

Questa gratia per la communicatione de'priuilegi s'intende concessa ancora à tutti gl'altri Superiori locali dell'altre Religioni approuate.

Ogni Superiore locale è obligato ogni anno nel lunedì dopò l'ottaua dell' Assuntione della Beata Vergine in publica tauola, ò in vn Capitolo specialmente conuocato à quest'effetto, auuisar li suoi sudditi dell'osseruanza delle Costitutioni Apostoliche, e decreti spettanti al

San-

Santo Officio, e particolarmente di quelli de'quali si fà mētione nell'Decreto publicato da Vrbano VIII. di San. mem. sotto li cinque Decembre 1633. che cominicia *Sanctissimus Dominus noster sedulò incumbens*, &c. con far leggere detto Decreto sotto le pene &c. come à carte 1.

Sotto l'istesse pene li superiori magiori li deuono far legere in ogni Capitolo Generale, ò Prouinciale, ò Dieta, &c. e procurare che detti Decreti stiano sempre affissi in luogo publico, acciò tutti li Padri li possano vedere, e legere.

La Sacra Congregatione della Santa Inquisitione sotto li 5. Nouembre 1638. ha concesso, e prorogato la lettura delli sudetti Decreti per tutto il mese d'Agosto.

Li sudetti Superiori deuono due volte l'anno almeno far leggere in publica tauola li Decreti *de Apostatis & Eiectis*, che cominciano *Sacra Congregatio*, &c. come à carte 23.

Li medemi Superiori deuono far leggere parimente due volte l'anno li Decreti Generali di Papa Clemente VIII. *De reformatione regularium, de receptione, professione, & institutione Nouitiorum*, come à carte 29.

Quali Decreti di Clemente VIII. *& de apostatis, & eiectis*, non essendoui giornata prefissa, si sogliono legere dopò li Decreti *de celebratione missarum*. E chi presume di non farli legere, incorre nella pena della priuatione di tutti gl'officij, e della voce, &c. qual pena è riserbata à Sua Santità.

Sono obligati li Superiori locali sotto pena di priuatione, &c. far legere ogn'anno nel mese di Gennaro le Costitutioni d'Vrbano VIII. e Clemente VIII. *De Largitione Munerum*, come à carte 60. e 64.

Li

Li medemi Superiori sono obligati sotto pena d'incorrere nelle censure contenute nella Costitutione di Paolo V. e nella priuatione delle dignità, officij, e voce attiua, e passiua, &c. far legere ogn'anno in publica tauola, ò in vn Capitolo à quest'effetto conuocato nel primo di Marzo, il Decreto della Santa Inquisitione *contra hæreticam prauitatem*, promulgato dal Sommo Pontefice Alessandro VII. di fel. mem, che comincia *Licèt aliàs per Constitutionem*, &c. come à carte 73.

E nel medemo giorno far legere similmente i Decreti, e Costitutioni spettanti al Sant'Officio dell'Inquisitione *contra hæreticam prauitatem*, secondo il Decreto della fel. mem. d'Vrbano VIII. che comincia *Sanctissimus Dominus Noster*, &c. come à carte 1. E tener affisse in luoco publico le copie degl'vni, e dell'altri decreti.

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitut, ac Decretorum ad Officium Sanctiſſ. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

FERIA V. DIE XIV. APRILIS M.DC.XXXIII.

In *Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſ. Domino Noſtro* D. *VRBANO Diuina prouidētia Papa VIII. ac Eminentiſsimis, & Reuerendiſsimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

SANCTISSIMVS Dominus noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem pertinēt,

in-

inuiolabiliter obseruentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, Vt omnes Superiores cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cuiusuis alterius instituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneantur sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, alijsque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis in perpetuum semel saltem in anno, idest, feria sexta post Octauam Assumptionis Beatæ MARIAE Virginis in publica mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter conuocato. Et insuper in quocunque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congressu suos subditos, ac Religiosos, commonere de iniuncta omnibus obseruantia, & executione earumdem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præsertim.

Iulij III. Cōstitutionis 11. incipiētis *Licet à diuersis.* Cōtra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittētes laicos ad criminis hæresis cognitionem. *Et* Pij V. Constitutionis 82. incipiētis *Si de protegendis.* Contra occidentes verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Ministris Sanctiss. Officij Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Prouincia, obeuntium, seù Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocunque productum, vel euocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incedentes, explicantes, alioue exportantes alicuius prædi-

cto-

ctorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliauè instrumenta, siuè publica, siuè priuata, vbicunque posita, eorumque Complices, & fautores: & contra effringentes Carcerem, vel custodiam publicam, vel priuatã extrahẽtes, vel emittẽtes Vinctũ, prohibẽtes capiendum, captũvè eripientes, recipientes, occulentes, seù facultatem effugiendi dantes, seù id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes, & contra Intercedentès pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis in primo capite legis Iuliæ Maiestatis, eorumque filijs, irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Constitut. 31. incip. *Cum sicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus prouocare, & allicere tentant, & solicitant, & Greg. XV. Constit. 34. incip. *Vniuersi Dominici Gregis*, ampliatiuè circa huius criminis probationes, & extensiuè contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonestas, siuè inter se, siue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, siuè ante, siuè post immediatè, siuè occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionem electo, solicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siuè tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab alijs

Confessarijs solicitatos esse, vt Inquisitoribus, vel Ordinarijs, solicitantes denuncient; vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Constit. 22. incip. *Officij nostri partes.* De Iurisdictione Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad Ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter confessiones audiunt. Clementis VIII. Constit. 81 incip. *Et si alias*: declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices Laycos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis suæ Constit. 79. incip. *Apostolatus Officium*: extensiuæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Constit. 17. incip. *Cæli, & Terra Creator.* Contra exercentes artem Astrologię Iudiciariæ, & alia quęcunque Diuinationum genera, librosuè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suę Constit. 113. incip. *Inescrutabilia Iudiciorum Dei.* extensiuę ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Const. 41. incip. *Cum sicut.* Contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, siuè vsus Catholicę Religionis non existat, minusque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constitut. 28 incip. *Romani Pontificis*, contra hęreticos, ne in locis Italię, & Insularum adiacentium quouis prętextu commorentur, & contra eorum fautores, & Receptatores.

Pauli V. Constitut. 26. incip. *Romanus Pontifex.* Reuocatorię Facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo concessarum, cognoscendi Causas suorum subditorum ad officium Sanctę Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eius-

Eiusdem Constitut. 97. incip. *Regis pacifici* . Innouatoriæ Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum: Impositionis maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorij XV. Constitut. 29. incip. *Sanctissimus Dominus Noster auditis* . ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi B. MARIAM Virginem conceptam esse in peccato originali.

Gregor. XV. Constit. 27. incip. *Romanus Pontifex in specula* reuocatoriæ quarumcumque Concessionum viuæ vocis oraculo factarum, & Sanctitatis Suæ Constit. extensiuæ ad quoscumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. rec. Gregor. Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus officium*, Et Sanctitatis Suæ Constit. 114. incip. *Eo modo.* reuocatoriæ licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos,

Sanctitatis Suæ Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster solicite animaduertens* . De Imaginibus nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumuè gestis, miraculis, Reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ constitut. 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij.* De libris vbicumque compositis, de quacunque materia tractantibus, ab his qui degunt in statu Ecclesiastico, non transmittendis alio, vt imprimantur, sine Vicarij, &

Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarii, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſtit. ſub Dat. Romæ die 5. Nouẽbr. 1631. incip. *Cum ſicut accepimus*, Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, niſi in edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, ita vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queãt: Deque huiuſmodi conditione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sãctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Ioan. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.

Anno Milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indictione prima, Pontificatus S.D.N.D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò ſeptima Menſis Iunij ſupradictæ Litteræ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctiſsimi D.N. Papæ Curſorem.

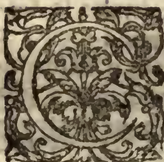
DE-

DECRETA

S. Congregationis Concilij.

SANCTISSIMI D. N. VRBANI
Diuina Prouidentia Papæ VIII.
Authoritate edita.

De Celebratione Missarum.

VM sæpè contingat, in quibusdam Ecclesijs tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen noua onera Missarnm in dies suscipiantur: indeque fiat, vt depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragijs priuentur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesijs, fortè pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque vllo emolumento; aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, vt non

faci-

facilè inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeò exigui, vt Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione nouis se oneribus obstringere compellantur, SACRA CONGREGATIO CARD. CONC. TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac Iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica conuellere, atque eradicare: Sanctiss. D. N. VRBANI Diuina Prouidentia PAPÆ VIII. authoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò distinctè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: aliòquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deindè vbi pro pluribus Missis etiam eiusdem qualitatis celebrandis plura stipendia, quantumcunque incongrua, & exigua, siuè ab vna, siuè à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuscunque tàm secularibus, quàm regularibus, SACR. CONGREGATIO

ſub obteſtatione Diuini Iudicij mandat, ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint: itaut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant, quinimò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò vt deinceps obſeruetur exactiùs, SAC. CONGREGATIO eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac locis pijs, tàm ſecularibus, quàm regularibus cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, quamcunque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeù orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter, omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eamdem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemosynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Prætereà, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplendis, eò tepidiores, ac ſegniores reddantur, quò onera huiuſmodi cùm nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta; ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac locis omnibus, tàm ſecularibus, quàm regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimiliter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant pœnes ædem ſacram,

vel perſonam fide, & facultatibus idoneā, ad effectum illa, ſeù illorum pretium quamprimum inueſtiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac ſi eadem bona immobilia auctoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium ſub eadem pœna, vt ſupra, deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis cum eiſdem oneris repetitione, atque annexione concerni debeat.

Adhęc SAC. CONGREGATIO quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum locorum, tàm ſecularium, quàm regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne in poſterum onera perpetua ſuſcipiant Miſſarum celebrandarum; ſeculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, Regulares verò ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda: alioquin ſecularis, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo; Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſquæ actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat. Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrādis, ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis, ita ſatisfacerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant; alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemosynis, etiam ſpontè oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa, eleemoſyna pro Miſſis, vel alia ſimili, ſub ijſdem pœnis ipſo facto incurrendis, ne fideles hac ratione

fru-

frustentur. Episcopus verò, seù eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandorum obligationibus cuique Ecclesiæ Monasterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tàm nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, vt redditus, qui Ecclesijs, & locis pijs relinquuntur, omninò respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusque Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantque si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in Nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò ILLVSTRISS. PATRES, non sine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quàm ferant redditus, & eleemosynæ cuiusque Monasterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij decretis hac de reeditis, Sanctiss. D. N. authoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & insularum adiacentium, vt singuli ad quos per-

tinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tàm communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seù permissas in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliauè cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior cuius interest, in proximo Capitulo, seù Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seù Congregatione deligendis, proponat, qui computatis eiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, & oneribus, vt supra, detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines connumeratis, etiam laicis, alijsque necessarijs seruientibus, in vnoquoque Monasterio, Cōuentu, & domo regulari, iuxta regionis, & proprij instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia, in cōmuni habentes, competenter valeant sustentari. Tùm eorumdem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seù Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familiæ Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaque Prouincia certus earum tātum personarum numerus, Patrum capitularium voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superiùs, sufficienter ali possint. Ne verò Supe-

rio-

riores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat SACR. CONGREGATIO vt infra annum post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta ad Sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittant, numerumque familiæ singulorum, Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seù Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & authoritate præfinitum, ijdem Superiores, tàm Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales perpetuò seruare omninò teneantur, nec possint illum quoque modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absq; Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisq; actiuę, ac passiuę, & ad omnia suę religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atq; alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sac. Congreg. subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Cõuentus, Domus, cõgregatio, vel Societas Religiosorum, seù Regularium, nullibi recipiatur, nisi, pręter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seù Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad pręscriptum decreti fel. record. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipiẽda, in quibus duo-

de-

decem Religiosi vt supra, sustentari, atque inhabitare non potuerunt, & actu non habitauerunt, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquā tempore hæc in obliuionē, seù desuetudinem habeant, Superiores locales cuiusq; Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis, curare, atq; efficere teneantur sub pœna priuationis officij, vocisq; actiuę, & passiuę ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi pręsentes ordinationes in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cuiuscunq; sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocūq; honore, ac potestate pręditis, pręsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate pęnitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in pręsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, in fauorem, quarumcunque personarum, atque ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Io. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessariò, & indiuiduò exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque tàm secularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiā Mari Magno, seù bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibus-

uis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam Communicationis, ſeù extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ pręsẽtibus aduerſantur, illis, aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis Suæ authoritate, & ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadẽ SAC. CONGREG. vt præſentes Ordinationes in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Florę, vt moris eſt, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent, Vtque earumdem præſentium transũptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutę munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quę pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romę die 21. Iunij 1625.

Coſmus Cardinalis de Torres.

Locus ✝ Sigilli.

Proſper Fagnanus Sacr. Congr. Secr.

Anno D.N. Iesu Christi M. DC. XXV. Indictione octaua, Pontificatus autem in Christo Patris & D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno eius III. die verò 22 mensis Septembris, suprascripta Decreta affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Basilicarum S. Io. Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S. D. N. Papa Curs.

Brandimartes Latinus Prælibati S. D. *N. Papæ, ac S. Rom & Vniuersalis* Inquisitionis *Curs. pro Mag.* DD. *Curs.*

DECLARATIONES ALIQVOT Sacræ Congreg. Concilij S. D. N. Vrbani PP. VIII. auctoritate edita super Decretis eiusdem Congr. de Celebratione Missarum.

SVper primo Sacrę Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in diœcesana Synodo, aut Generales in capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis

Quęritur, quid si legatum sit ita tenuè, vt non sit, qui velint onus illi iniunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum in sumendũ sit pro expẽsis ad id necessarijs?

Et

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdẽ Congregationis Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missę, quot ad rationem tributę eleemosynę pręscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligẽda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, & temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seù cappellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votiuis, aut defunctorum, recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quinto, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrẽtur pro eius anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosinæ, quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congreg. reuocat Priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione aut aliquibus collectis, seù orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post priuilegium?

Septimò, super quarto eiusdem Cõgreg. Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui missam suscepit celebrandam

cũ certa eleemosyna,ne eãdem Missam alteri,parte eiusdem eleemosynæ,sibi retenta,celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum sit administratoribus Eccl. vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini, hostię,& similium.

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in beneficijs,quę conferentur in titulum, ideſt, An Rector Beneficii qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missę, debeãt dare eamdem integram eleemosynam ijs,quibus Missas celebrandas committunt; An verò satis sit,vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis Decreto; quo inter cętera ſtatuitur in hęc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfacerint, vt noua quoque onera obire valeant; Aliequin omninò abſtineant ab huiusmodi eleemosynis; etiam spontè oblatis,in futurum recipiẽdis, & capsulas auferant, &c.

Quęritur, An hoc Decretum prohibeat absolutè,quò minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimò, quid,si offerens eleemosynas,audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

De-

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant, tàm eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur?

Decimoquartò, An in hoc Decreto cõprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (casse de Morti.)

Decimoquintò, An Administratores Ecclesiæ magnę deuotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis nonnisi post longũ tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccl. & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnõ omnibus, & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tam sæcularium, quàm regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, nõ autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehẽdi videntur sub clausula generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoseptimò, super septimo eiusdem Sacræ Cõgr. Decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, an vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti sanct. me. Pauli V. absque tamen computatione redituũ cuiusq; Religiosi, sit denuò faciẽda, necne.

Decimo octauo, an Nouitij, ad habitum Regularẽ admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus habita, vt supra præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimononò, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltèm Fratres in eis degere, & cōpetenter sustentari valeant, ita vt aliòquin subsint iurisdictioni Ordinarii.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in Ordine ad celebrat. Missarum, comprehendat, eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorū, ac Societatis IESV?

Vltimò an idem Decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiātur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dūtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an verò etiam extrà Italiam?

SAcra congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, authoritate sibi à Sāctiss. D.N. attributa, ad singula dubia superiùs proposita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primū, & si legatum sit adeò tenue, nihilominus, pro reductione oneris, vt supra, impositi, ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absq; vlla impensa id statuet, quod magis in Domino interesse iudicauerit; Verūtamen si in ipsa beneficij erectione expressè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari, legē hanc fundationis, quàm Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, nō autem ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarū non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundùm

morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium; teneri.

Ad quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seú capellæ, legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

Ad quintum, censuit, vbi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad sextum, ita esse intelligenda.

Ad septimum, respondit, permittendum non esse, vt Ecclesiæ, ac loca pia, seù illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum vllam, vtcunque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum earumdem expensarum erogare licitè possint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quę pro ipsomet tantùm Missę sacrificio necessario sunt subeundę, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecunijs, quę supersunt, expensis vt supra deductis, absolutè tot Missę celebrentur, quot præscriptę fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum non habere locum, sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundùm morem Ciuitatis, vel Prouincię, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad

Ad Decimum, debere absolutè integram ele emosynā tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimū, respondit, nō prohibere absolutè: Ac propterea, & si oneribus iā susceptis satis fecerint, posse tamen noua etiā onera suscipere Missarū celebrandarum, dūmodò infra modicū tēpus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, vt illę tunc demum celebrentur, cū susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro ijsdem Missis iuxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrādarum sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimūsextū, cōprehēdi etiā priuatos Sacerdotes.

Ad Decimumseptimū, numeri prędfixionem esse iterū faciendam seruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctauum, esse admittēdos ad professionem, si alias habiles existant, ac deindè in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimumnonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres. *Locus † Sigilli.*

Prosper Fagnanus S. Congreg. Secr. DE-

DECRETA

S. Congregationis Concilij,

SANCTISSIMI D. N. VRBANI PAPÆ VIII.

Iussu edita.

De Regularibus Apostatis, & Eiectis.

Acra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumque scandala summouere, & succrescentem numerum frangere opere pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. VRBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infra scripta decreta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus praui eiusmodi fructus potissimum, prodeunt, deinceps nè serantur in vinea Domini censuit, esse innouandas, & Sanctissimi authoritate innouat Constitutiones, & Decreta generalia sanct. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus,

bus, vt illa exactè obseruent, atque, vt obseruentur efficiant sub pœnis statutis in ijsdem Constitutionibus, à quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quò decernitur, ne in Conuentibus, seù Monasterijs ad Nouitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum vllatenus recipi possint, nisi priùs à congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinarijs expresse, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse absoluédos, prout, authoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deindè, vt apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis directè se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant, siue non, possint, ac debeant ab Episcopo lóci, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundùm regularia instituta puniendi, vtque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, vt apprehendantur, salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Cócil. cap. 3. sess. 6. Quod si Apostatæ huiusmodi citra montes infra quatuor, vltra montes verò infra octo mẽses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tunc pœ-

na-

narum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum, remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen, vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri: Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiusmodi pœnis absoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt in posterū è Religionibus nullus legitimè professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi nō solū concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cuiusque Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: verum etiam vnius anni spatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua peruicacia perseuerauerit: ne cōtagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonnisi instructo secundùm eorum stylum, & Constitutiones, processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, seù Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eiectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, vt supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infrà quatuor men-

ſes à præſentis Decreti publicatione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperiùs præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint, ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quem profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quod ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officij, immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter IESVS CHRISTVS in ſupremo Dei iudicio de eorumdem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis literas teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, vt eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Beatitudinis authoritate innouat Conſtitutionem fel. record. Gregorij Noni relatam in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Conſtitutionem in ijs quoque vendicare ſibi locum, ſeruandumque eſſe, qui iuſtè, difinitiuèque, ac iuris ordine ſeruato expulſi fuerint; dummodò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes euidens emendationis ex litteris

fal-

ſaltem teſtimonialibus Ordinarij, cuius conſcientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio ſeriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Cõgregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, vniuerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus quorumcunq; Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbiquè locorum exiſtẽtium iniungit, ſeriòque mandat, vt illa diligenter obſeruent, atque obſeruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monaſterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcunque Monachorum, ac Regularium vbique locorum exiſtentibus, efficiantque vt tàm Decreta ſupradicta fel. rec. Clementis VIII. quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legantur in publica menſa.

Si quis verò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, vel eorum aliquid, quoquomodo facere, vel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſq; actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ab illa in poſterum obtinenda, pœnaque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata: iiſdem Superioribus etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeù relaxandi poteſtate penitus interdicta, & nihilominus ſit irritum, & inane quicquid ſecùs, à quoquã actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm

non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quòad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse Sanctitatis suæ authoritate, derogat, cæterisque contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Locus ✝ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DE-

DECRETA GENERALIA

Fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm iuxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur; Vnde fit, vt quò magis Nos varijs constitutionibus malè affectas radices amputare studemus: eo magis in dies deprauata, infructuosaque eiusmodi nouiter profitentium germina succrescãt. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regu-

la-

larem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Prouincia designãdis. Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint: omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, siuè ad habitum, siuè ad professionem omninò abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs, etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina prauidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud imprimis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsque præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipi-

un-

untur, ac indè fieri, vt quo magis varijs constitutionibus malè affectas radices euellere studet, eò magis infru-ctuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant: cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur profitereturuè, quousque Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodiùs Regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci: Quia tamen non obstantè tali prohibitione, cognouit, nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum: Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis quibuscunque cæterisque Superioribus, Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cistercienfis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis. & Montis Coronæ.

næ. Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum, Infirmorum, respectiuè Ordinibus, Societatibus, seù Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) Ne sub cuiusuis licentiæ & facultatis impetratæ vel impetrādæ obtentu, nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiam si imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerit.

Cæteras verò licentias, siuè particulares, quæ in hanc

diem

dic m effectum non sunt sortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, Priuilegijs, Statutis, & Constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Die xx. Mensis Iunij. M. D. X C I X.

Decreta pro Reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuscunque priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus, à seruitio chori censeatur immunis, nisi prò tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cùm Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores ijs tantúm diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorũ causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pænitentia Superiores animaduertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Mo-

nasterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam fratres omnes conueniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceāt.

Quò Tridentini Concilij Decreta de Paupertatis voto custodiendo fideliùs obseruentur; Præcipitur, vt nullus ex fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas, siuè ex concionibus, siuè ex lectionibus, aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicumque celebrandis, aliouè ipsorum iusto labore, & causa, & quocunque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit, sed ea omnia statim superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quò communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicunque illi sint, vllo pacto liceat eisdem fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pænas, nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multò grauiores, superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunque superiorum dispensatio, nul-

la licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint, etiamsi Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & supellex cellarum, ex communi pecunia comparetur, & omninò vniformis sit fratrum, & quorumcunque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conueniat: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque fratrum vestes, siuè laneæ, siue lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10 Omnes etiam superiores, quicunque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siuè eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. Si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent; neque in alios vsus, quàm ratione officij sui necessarios, quicquam ex-

 pen-

pendant. Cùm verò contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in cōmune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemq; pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine conuentus, per se ipsum habere, siuè exercere possit; sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet; alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat; officiorum huiusmodi confusione pænitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tàm impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumque vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & Peritis prædictis, Generali, cùm aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis illorum omnium, vniuersamque suæ administrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum autenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum

nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vno quoque Conuentu, fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsuè quibuscunque obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari: redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit Laicus Conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentię verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur, eamdem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cùm autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos fratres Romam venire superiores permittāt, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire pręsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quę item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas siuè in claustro, siuè alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed

vnusquisque vnica cella, eadem cum cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique suppellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit; possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, siuè ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vsũ, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Predicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omninò is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimũ esse possit, in quo fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licentijs, ac facultatibus ha-

hactenus quibuscunque concessis; degentes extra Conuentus claustra, ad ea quàmprimum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli in posterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent superiores, vt Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, seù suffragiorum procuratione tàm pro se ipsis, quàm pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris, præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seù alibi. Quicunque secus fecerint, præter alias pænas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentque electores secundum veritatem cuiusque con-

ſcientiæ probiores, ac magis idoneos ſe electuros, ac propterea priuſquam ad electionem deueniatur, inprimis, & ante omnia prælegantur Conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui poſſint, & conſueuerint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſeruare, præſertim, quæ pertinent ad ſeruitium chori, ac veſtitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex fratribus cuiuſlibet Prouinciæ, ſaltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter ſimul examinent, priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam curæ ſit examinare, & probare tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſeruetur decretum Congregationis interpretum *Sacri* Concilij Tridentini, hac de cauſa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis, quam in Nouiſſimo die redditurì ſunt pro Grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in eorumdem Ordinũ, regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijſque ſpiritualibus exercitijs prudenter, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur; intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valdè opportunum erit,

si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peregantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusque Conuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusq; diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis constitutiones, his decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc decreta (donec alia, quæ ad pleniorem reformationem facient, ædantur) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter aliàs eorumdem Ordinum Constitutiones perpetuò valituras, redigi, interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ, ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

41 Nè verò prætextu dilatę publicationis eorum obseruatio, quoquo modo differri possit, aut impediri, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscunque fratres præsentes; statim; reliquos

verò

verò absentes citra Montes, vnius mensis, vltra Montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimatę fuissent.

42 Insuper mandamus, quòd Generales in singulis cōuentibus citra montes, vnius mensis; vltra verò montes, trium mensium cursu, decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio nostro imponendis. Dat. Romæ apud S. Petrum die 25. Mensis Iunij M. D, XCIX.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat, Declarauitque pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suę reseruatam esse, interdicta omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romę die 20. Martij 1601.

Decretnm felicis record. Clementis PP. VIII.

Super Casuum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum

SAnctissimus Dominus Noster, qui iam pridem accuratę perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœniten-

rentes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum superiori suo conscientię maculas detegere formidant, adducere posset in ęternę damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quę sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes Sortilegia.

Apostasia à Religione, siuè habitu dimisso, siue retento, quando eò peruenerit, vt extra septa Monasterij seù Conuentus fiat egresio.

Nocturna, ac furtiua è Monasterio, seù Cōuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quę sit peccatum mortale.

Iuramentum falsum in iudicio regulari, seù legitimo.

Procuratio, auxiliū, seù cōsiliū ad abortum faciendū post animatum foetum, etiam effectu non secuuto.

Falsificatio manus, aut Sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus.

Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quę sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seù grauis percussio cuiusq; personę.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus, ad Superiores.

Si

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium Confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori; ijque sint docti, prudentes, ac charitate præditi; qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis confessarius iudicauerit.

Tàm superiores pro tempore existentes, quàm confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimè ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis à confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis concilij, etiam Generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis; aut Regulis in Generalibus, seù prouincialibus Capitulis editis, Statutis, & Constitutionibus etiam

Apostolica auctoritate confirmatis, Priuilegijs, Indultis, & Concessionibus quibuscumque; quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Mensis Maij Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus N. D. Clemens diuina prouidentia Papa Octauus cùm regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem eius instituti, quòd quisque professus esset, ita componere, vt quæ ad votorum, vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent, generali decreto, quòd de mense Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quenquam ad professionem ante admitterent, quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquo

ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia Regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnà cum cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs, etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis, Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi; modò tamen id ad præscriptum instructionis iussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus, ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obseruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusque omninò Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & passiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc decreto Secretarij manu subscripto concedi, non obstante decreto vt supra, promulgato. Dat. Romæ die, &c.

Præ-

Pręſcribitur verò numerus Sacerdotum . . , Clericorum . . , Nouitiorum . . , Conuerſorum autem . . .

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſtolicæ Secretarius.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. Qui aliàs pro Regularis diſciplinę reſtitutione, ſingulis Regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regulare habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptoſuè ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis Monaſterijs, ſeù Conuentibus, (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs deſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulę pręſcriptum, vitam moreſque reſtituerent, & componerent; certior deinde factus quoſdam omnium ferè Ordinum Conuentus, ſeù Monaſteria ad priſtinam illam Regularem viuendi formam, & diſciplinam, quàm diutiùs deſi deraucrat, fuiſſe redacta; in eiſdem Monaſterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea pręſertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicę priùs obtenta eſſet,) conceſſit, & ad illa deſignauit, & approbauit. Nunc volens, vt ea, quæ pro

pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis S. præscripta fuerunt, in posterum accuratiùs, & exactiùs obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis S. super receptione Nouitiorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seù Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seù dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seù in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi priùs ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expressè, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur Institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, Neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant: Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta Constitutiones, & Institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contrà Superiores quorumcumque Ordinum, qui, in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs, formam Constitutionum, & Institutionum prædictarum non ser-

uauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, ſeù Monaſterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeù in poſterum deſignandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeù præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeù aliàs præmiſſis quouis modo cōtrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcunque, &c. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiuſdem Sanctiſſimi D. N. Anno Vndecimo.

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum Religioſorum in Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis, vel deſignandis, Clementis eiuſdem iuſſu editæ.

CVM ad Regularē diſciplinā in ſingulis Religioſorū Monaſterijs propagandam, Nouitiorum inſtitutio maximè vtilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum viuendi rationem relaxandam, maiorem vim habuiſſe compertum ſit, quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem, ſupra numerum, quem capere, atque alere Monaſteria

ipſa

ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Id circò, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscunque Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inviolatè obseruari, & exequi perpetuò curent.

Primùm, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fælicis record. Sixti Quinti, & moderationum subsecutarum: Illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt, quibus in Monasterijs, & Conuentibus ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad religionem nullus in posterum admittatur, qui, & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habet, iuxta Decretũ super forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantùm, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; Ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimũ ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs famulari possint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes, destituantur.

Prouideant quoque vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, ne dum Conuersos ad professionem admittendos, verùm, & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem vnaquæque religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque in-

ſtituta obſeruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti,& in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſciẽtiam diſcutiant, & expurgent.

Quòd verò ad loci qualitatem vniuſcuiuſque Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij; vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeù conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſque Magiſtri audiendas, & in quem hiemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeù Cappella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus,atque munitus adſit;ſin minùs,hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eumdem quiſquam alius ingrediatur.

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſdem,vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monaſterij Officiali, vllo vnquam tempore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquàm Magiſtro, eiuſque ſo-

cio,

cio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocunque ingrediendum sibi necessariò existimauerit; quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere; si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat; eliganturque tàm Magister, quàm socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minùs onus huiusmodi subituri. Quòd si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seù Ministrum, aut eorum Visitatores, seù Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum cōsensu fieri permittitur; idemque seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tàm Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in religione perstiterit: Socius

cius verò trigesimum annum excedat; sintque ambo doctrina, & quantùm per Superiorum diligentiam, & vires, fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes; orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præseferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissimè alieni; & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantque præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia; modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est atque procliuis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilitia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum

internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidiè orationi mentali, & vocali incumbat, vnusquisque secundùm propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli, Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidiè Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales; modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multùm inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusq; in quam natura feratur, propensionē, scrutentur. Nō liceat eis, durāte Nouitiatus, & probationis tēpore, vnà cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cænaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsis, ætate, moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra nouitiatum committi poterit.

Cùm

Cùm autem, licèt Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cúm regulam profiteantur, eamdem perfectam educationem, tùm Religioni decorem, & ornamentum, tùm alijs Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistro Nouitiorum, seù Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum iuxta cuiusque Ordinis statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt; quod vt commodiùs fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs, statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ij tantùm, qui non solùm religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimum sextum, quo verò ad Conuersos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit

rit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur, illamque Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus verò literarum ignarus, professus, in eorumdem testium, qui se subscripserint, pręsentia, propria manu signum crucis apponat; asseruetur que liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scripturæ ad Monasterium, seù Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quod licèt decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitũ tamen sit superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxtà cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta præsentes Institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, vbi tanquàm dictorum Conuẽtuum, seù Monasteriorum filij, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deindè antequàm ad eadem Monasteria, seù Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt præmissum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monasterij, seù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti meliùs in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi nouitiatus, siuè Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat; sin minùs, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarū constitutionum, seù institutorum vigore maioris temporis cursus nouos Professos intra Nouitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt, prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quā seruent antiquiores Professi; ita quòd in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientē deuenerint, vel saltē per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Refor. Apost. Secr.

Confirmatio Declarationis Constitutionis Clementis Papæ VIII. de largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam,

NVper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prȩlatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Onuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac nostro in alma Vrbe Pro Vicario in spiritualibus generali, & nostro secundum carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris subsequentis videli-

licet. Cum circa interpretationem Constitutionis felic. rec. Clementis VIII. sub dat. xiij. Kal. Iulij Pontificatus sui anno III. de Largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter à Sanctiss. D. N. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiss. Cardinali S. Onuphrij maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate sibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religiosis vtriusque sexus tribui posse, ex causis gratitudinis, conciliationis beneuolentię, eiusque conseruationis erga ipsam Religionem, vel Conuentum, alijsvè causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus: modestè tamen, ac discretè, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu maioris partis conuentus, si talis consensus de iure, vel ex constitutionibus, seù consuetudinibus cuiusque Religionis respectiuè, in huiusmodi casibus, requiratur. Consensum verò Conuentus, in §. 3. eiusdem Constitutionis ad leuiora esculenta, aut poculenta, seù ad deuotionem, & religiositatem pertinentia munuscula largienda, &c. requisitum, intelligi debere de consensu aliàs de iure requisito, & vbi concurrit ambitionis suspicio, qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorum in scriptis in §. 4. eiusdem Bullæ requisitam, sed sufficere licentiam, etiam oretenus eisdem concessam declarat. Comessationes autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis præsertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. eiusdem Constitutionis, censeri tantummodò prohibita, si decentiæ status regularis aduersentur. Restitutionem vero receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §. 7. ibi-

dem

dem cautum est, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, seù missa de iure pertinent, si id commodè fieri potest, alias Conuentui eiusdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusque aduersus supradictæ Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuscumque in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debere à proprijs Confessarijs absolui in foro conscientiæ, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum, seù datarum restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vsque ad diem datæ præsentium in foro conscientiæ absoluat, dispenset, & condonet, seù absolui, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit. Et nè prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuscumque Monasterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum singulis annis mense Ianuario, non solùm prædicta Constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obseruari iubet, & quatenus opus sit innouat, quemcumque prætensum non vsum, aut prætensum vsum, seù prætensam consuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac digni-

tatis, etiam ſpeciali nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderentur, prædictam Clementis Conſtitutionem contra præſentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, ſuper quibus Sanctiſſimus mandauit expediri Breue. Dat. Romæ die 15. Septembr. MDCXXXX. Quapropter vt præmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur, quantùm cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos, tàm iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint ſupplemus, illaque inuiolabiliter ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſeruari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſuis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obſtan. quod ea, quæ declarationi prædictæ, & pręſentibus ſunt contraria, vel diuerſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papę VIII. prędeceſſoris noſtri prędicti, ac omnibus illis, quę idem Clemens in Conſtitutione huiuſmodi voluit non obſtare, cęteriſque contrarijs quibuſcumque. Dat. Romę apud Sanctam Mariam

Ma-

Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Octobr. 1640.
Pontificatus noſtri Anno decimooctauo.

M. A. Maraldus.

CLEMENS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

REligioſę Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus ſancti afflatu inſtitutæ, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas cõſeruandas, & inſtaurandas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri magnam iure optimo diligentiam ſemper adhibuerint. Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dæmonis aſtutia, paulatim deficiant; ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcircò Summorum Pontificum vigilantia magnoperè laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefacta in priſtinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum Nos veſtigijs pro eodem Officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſollicitudinem (quantum poſſumus) diui-

diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcauere studentes, hac nostra perpetuò valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscumque Ordinis Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seù cuiusuis Congregationis, Societatis, & instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quamcumque largitionem, & missionem munerum, pœnitùs interdicimus. Sub quà prohibitione comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tàm singulorum Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, siuè vniuersi Ordinis, Societatis, aut instituti: eorumque, vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscumque Officiales, & singulares personas: ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quascumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & locorũ, quorumcumque, Abbates, Priores, Prępositos, Pręceptores, etiam maiores, Guardianos, Ministros, Rectores atq; Abbatissas, Priorissas, & alio quouis titulo Præsidentes, tàm ipsis Regularibus, quàm locorum Ordinarijs, seù quibusuis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos. adeò, vt nemo vnquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palam, vel occul-

tè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam sub quouis Statuti, vel Consuetudinis, seù veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque causa nisi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregat. re maturè discussa vnanimi consensu omnium, Superiorumque permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Id autem ità absolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas sit quicquam donare, tàm ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus siue eleemosynis, aut subsidijs certis, vel incertis, ordinarijs, seù extraordinarijs, mensæ, seù massæ communis, vel cuiusuis Frabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, administrantur, seù quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam, quæ singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seù quoquomodo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut loco acquisitæ, eique vt ad libitum de ijs disponat, per Superiores concessæ fuerint: præterquam leuiora esculenta, aut poculenta, seù ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantum, nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda.

Sed & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solùm per se, verùm etiam per ali-

os, tàm directè, quàm indirectè prohibitas, declaramus.

Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat etiam si munera miserit, cuiuis personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscunque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verũetiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tonsuræ, aut professionis Monialium, tàm sibi subditarum, quàm non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos, quoq; Religiosos (ne praua ambitione impulsi pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumq; largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minimarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit pœnitus interdicta.

Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad Beneficiorum acceptorum memoriã, gratique animi testificationẽ, seù pro dictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, seù pro quibusuis conuiuijs eisdem, aut cuiuis alteri quacunque occasione, vel causa exibendis; vel

pro commessationibus, aut compotationibus quibusuis, tàm eiusdem Ordinis, Congregationis, Monasterij, domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exibendis spectaculis, etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, & domos sacras, seù pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piæ gestę, etiam in memoriam Passionis Dominicę populis spectandę proponuntur, aut aliàs in prędictis, siuè in quibusuis rebus supervacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus. Nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentijs, seruato in hoc charitatis Ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis; aut alias in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsan pręscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per hęc, laudabilem, & Apostolica doctrina, sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem, pręsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium, voluntatibus, siuè aliàs applicati, aut donati sunt, eos omninò (vt decet) integrè in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse: & pręsertim in Monasterijs, seù locis desertis, & ab laicorum ędibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

Si quos verò ditiores occasione transitus, siuè aliàs ex

de-

deuotionis,aut necessitatis causa eò diuertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaque, & ferculis communibus, nequaquam à cęteris distinctis contentos esse. Verùm omninò ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicus alias, quam vt superius dictum est, vel Clericus sæcularis, vel regularis quocunque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monasterij, Domus, vel loci cuiuslibet superior, eorumuè affines, propinqui, familiares, aut Ministri vtriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel à Superiore quopiam, Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, siuè ab vniuerso Ordine, & Religione quicquam receperint; id quod acceperint suum non faciant. Verùm ipso facto absque aliqua monitione, Iudicis decreto, sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omninò in vtroque foro teneantur; adeo, vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cuius bonis facta est largitio, vel si nō de eius bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans Professionem emisit; vel si nomine totius Capituli,

Con-

Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi Ordinis, seù Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ, aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur, ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi, eximere, vel vt in Pauperes eroget concedere, quoquomodo possit.

Quod si quis ex supradictis Regularibus vtriuslibet sexus cuiuscunque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum existentibus coniunctim, cum cæteris, seù diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorũ, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum trãsgressor fuerit, statuimus, vt omnibus, & singulis per eũ obtẽtis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa, & alia similia, vel dissimilia in futurũ obtinẽda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat: Et prætereà priuationẽ vocis actiuæ, & passiuæ absq; vllo Superioris decreto, aut ministerio, ipso facto incurrat: necnon, vltra huiusmodi pœnas, etiã tanquã contra furti, & simoniæ criminum reum, tàm per via denunciationis, accusationis, aut quærelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisque supplicijs affici debeat.

Pœnis alijs à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusuis Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, Statuta, vel Consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes, forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tem-

pore

pore existentibus locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seù Prouincialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolicæ scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præsentem Constitutionem firmiter, & inuiolatè obseruari, & contra inobedientes, vel transgressores cõdignis pœnis animaduerti. Eosdẽ inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescẽdo, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis dictorumque Monasteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Cõgregationũ, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, Statutis, & Cõsuetudinibus: Priuilegijs quoque Indultis, & Literis Apostolicis quorumcunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisq; contrarijs quibuscũq.

Volumus autem, vt præsentes literæ in Valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exẽpla, seù illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratuum, Colle-

gio-

giorum, Domorum, Ordinum, & Congregationũ (quoad Moniales in vernaculum, & vulgarem cuiusque Regionis sermonem versa) & à loci Ordinario, qui id quamprímum fieri curet, subscripta inserantur; & saltem quotannis in Capitulis, siuè Congrègationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Rom. Curia facienda, vnumquemque citra mõtes, vltrà montes, verò post quatuor menses, perindè arctent, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuissent.

Quodque earum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadẽ prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare pręsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romę in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Tertiodecimo kalend. Iulij Pontificatus nostri anno III.

L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata Apud Marcellum Secret.

FE-

FERIA V. DIE OCTAVA IVLII 1660.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud S. Mariã Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S.R.E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem, Inquisitoribus generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Icèt aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris M. DC. VI. quæ incipit, *Romanus Pontifex*, fuerit districtè prohibitũ Superioribus Regularium, nè quouis titulo, vel prętextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquomodo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant, imò ex eiusdem

Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauiter iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superioribus, vel alia quauis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient: Nihilominus animaduertens Sanctissimus D.N. ALEXANDER VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeò vt nedùm suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperàm instruant, non teneri; nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur. Volens proinde Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis Votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersus hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, innouans Constitutionem prædictam à felic. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, Hoc præsenti Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, alijsque eiusmodi quocunque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè non Mendicantium, nec

necnon Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcumqne, etiam Societatis Iesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tàm sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuiter suspectos, deferant, & iudicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siuè directè, siuè indirectè auertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christifideles, etiam Confratres suos ad parendum paritèr hortentur, & suadeant, reiectis penitùs huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dictorum Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusue Ordinis, alijsuè quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materijs ad Sanctum Officium spectantibus, itaut nedùm ipsimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abstineant; verùm etiam multotiès ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opi-

nionibus, vel ſub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, alioue prætextu. Propterea idem Sanctiſſimus declarauit præfatos ſubditos abſque vlla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos eiuſdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint eſſe de fide quomodolibet etiam leuitèr ſuſpectos. Ac propterea eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, vt ſuprà, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tàm Superiores, quàm ſubditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, necnon priuationis quarumcumque Dignitatum, ſeù Prælaturarum, ſeù officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſq; alia declaratione incurrendis, alijſque Sanctitatis Suæ, ac Succeſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, ſuſpenſionem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit. Et ne præmiſſorum prętendi poſsit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, & vt ſupra reſeruatis, vt Superiores omnes pręfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, decretum hoc ſemel ſaltèm ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo

ad

ad hoc specialitèr conuocato, legi curent, vnà cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hęreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi solitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII. Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, itaut ab ijsdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijsdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores vbi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seù illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum, omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si vnicuique personalitèr fuisset intimatum.

Loco ✠ Sigilli.

Ioannes Lupus S. *Rom.& Vniuers. Inquisit. Not.*

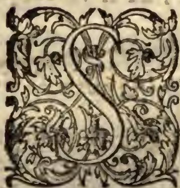
Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die verò vigesima quarta mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius sexto, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ S. Petri de Vrbe, necnon ad valuas Palatij S. Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, per me Hieronymum Mascellam eiusdem Sanctissimi D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

DECRETVM

Circa vſum Pontificalium Prælatis Epiſcopo inferioribus conceſſorum.

A Sacra Rituum Congregatione ordinaria habita coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Alexandro PP. VII. emanatum.

Die 27. Septembris. M. DC. LIX.

ACRORVM Rituum Congregatio tollendis, ac eliminandis circa Eccleſiaſticos Ritus, qui irrepſerunt abvſibus ſedulò intenta, poſt Epiſcoporum Ceremoniale euulgatum (quo quidquid ad ipſos in Sacris Cęremonijs pertinet, abundè præſcripſit) idem quo ad inferiores Prælatos, qui Pontificalium vſu fruuntur præſtandum curare, neceſſarium exiſtimauit, vt eceeſſus aboleantur, vniformiſque inducatur Sacrorum Ritus, in omnibus, eo præſertim tempore, quo priuilegia ipſi perperam interpretantes, obtendenteſque, parum obſequi ſtudent decretis, pluries ab eadem Sacra Congregatione hac

in re met euulgatis, aut ipsa ignorare prætexunt. Quãobrẽ omnia simul, vt vnico conspiciantur obtutu cogere, perq; capita dirigere constituit, quò faciliùs obseruentur.

1 Super Altari, in quo sacra erunt facturi, septimum nequaquam apponant candelabrum.

2 Cathedram, seù sedem fixam, & permanentem in eorum Ecclesijs ne detineant, sed tribus diebus ipsis, quibus ex antiquis decretis tantummodo Pontificaliter celebrare est ijs permissum, mobili sede seù Cathedra vtantur, quàm nihilominus simplici sericeo panno coloris festiuitati congruentis obducere poterunt, non auro contexto, aut phrygio, siuè basilico exornato opere.

3 Baldachinum adhibere supra sedem poterunt non preciosum, aut aureum, sed simplex, & eo quod Altari superimponitur, materia, & opere inferiùs. Ad ipsam autem per duos tantum gradus in Præsbyterij superficie stratos ascendatur.

4 Non abacum alium præter paruam mensam, & in cornu epistolæ parare faciant, in qua duo candelabra cum candelis, nec non Mitra, Calix, Missale, & Thuribulum, Nauicula, & reliqua ad celebrationem necessaria collocentur. Propè verò mensam eamdem parieti hærens Baculus Pastoralis appetetur.

5 Dies verò, in quibus solemniter ipsis operari conceditur, sint de pręcepto festiui, vel alij, in quibus ipsis Pontificaliter celebrare, Festiuitatis ratio exigat, nempè Patroni loci, Fundatoris Ordinis, Tituli, & Dedicationis Ecclesiæ. Abstineant autem ab huiusmodi Pontificalium vsu in officijs Defunctorum quo-

cun-

cunq; die etiam festiuo, & de præcepto.

6 Ad Ecclesiam accedentes licèt pontificaliter Diuina peracturi, ijsdemque absolutis ab Altari recessuri, à suis Canonicis, vel Monachis (vt mos est Episcoporum) ne associarì se sinant.

7 Præter duos sacrificij Ministros Diaconum nempè Euangelij, & Subdiaconum Epistolæ, duo alij tantùm Diaconi Dalmaticis, & vnicus Præsbyter cum pluuiali eis assistant. Duo insuper Cappellani, qui de mitra, & baculo, ac totidem Accolyti pro candelabris inseruiant. Præterea sex alij Canonici, vel Monachi, duo scilicet pluuialibus, duo planetis, totidemque tunicellis induti Diuinis huiusmodi interesse valeant, qui tamen non in sedibus, seù stallis choralibus, sed in scamnis absque postergalibus panno viridi coopertis ritu congruo accommodatis, moxque illinc remouendis consedeant.

8 Mitram prætiosam, nisi illis expresſè à Sancta Sede indultam non adhibeant. Sub Mitra Pileolum nigri tantum coloris induant. Baculum pastoralem albo velo appenso deferant, ab ijsque, & alijs Pontificalibus etiam de ordinariorum licentia extra Ecclesias sibi subiectas prorsus abstineant, & neque in processionibus, quæ ab eorum Ecclesijs per vias extra ambitum, vel Parochiam ducuntur, insignijs prædictis vtantur, vel penes se perferri faciant.

9 Regulares Rocchetum non deferant, nisi ex tale ordine fuerint, cui indumentum huiusmodi competat.

10 Inuitati ad Ecclesiam exēptam, nec in illa Pontificalibus vti valeant; nec ij, qui non fuerint Abbates perpetui, vel benedicti in proprijs Ecclesijs vti possint priuilegio perpetuis Abbatibus, vel aliquibus bene-

di-

dictis indulto.

11 Sacras vestes ex Altari non sumant nisi Pontificalitèr Diuinis vacaturi.

12 Indulgentias impartiri, vel publicare non audeant absq;expresso S. Sedis indulto.

13 Pontificales benedictiones cum trina Crucis productione in Missis tantùm Pontificalibus, necnon Vesperis,& Matutinis Pontificalitèr itidem celebrandis licere sibi tãtùm meminerint. Priuatim verò Populis quãuis pleno iure subiectis nisi expresse ipsis permissum fuit,etiam Pontificalibus induti per Ecclesiam incedentes benedicere non præsumant.

14 Præsente Episcopo sine speciali Sedis Apostolicæ permissu etiam Pontificalitèr celebrantes à benedictionibus cessent.

15 Si Episcopus aderit, ipsius sedes in cornu Euangelij vno saltem gradu eminentior Abbatiali est erigenda; hæcque altero gradu humilior, vt dictum est in cornu Epistolæ collocetur. A latere Episcopi Canonici Cathedralis; propè Abbatẽ Canonici, vel Monachi Monasterij, & Abbatialis Ecclesiæ consedeant. Confessionem cum celebrante Episcopus faciat, isque thus thuribulo imponat; Euangeliorum textũ osculetur, & populo solemnitèr (quamuis, Abbas ipse Pontificalitèr celebret) benedicat. Episcopus præterea trino ductu,& immediatè Canonici Cathedralis duplici,moxque Abbas (nisi celebret) pariter duplici, ac subinde Canonici, vel Monachi Abbatialis Ecclesiæ vnico tantùm ductu thurificentur.

16 Abstineant tamen Episcopi vbi consuetudo contraria non viget à frequenti huiusmodi accessu ad Ecclesias exemptas in similibus actibus, vt liberiùs Abba-

tes valeant suis vti priuilegijs.

17 In ordinationibus Canonicorum, Clericorum Monachorum, necnon in uestitionibus Monialium, & emissione professionis earundem etiam pleno iure sibi subiectarum, in benedictionibus sacræ supellectilis, cæterisque actibus (Missarum , Vesperarum , & Matutinarum solemnijs ter tantùm in anno, vt præfertur exceptis) neque in Ecclesijs, Oratorijs alijsque locis tam publicis, quam priuatis quantumuis exemptis, eisdemque Abbatibus pleno iure subiectis, mitram, baculum, & quæuis alia Pontificalia insignia, nisi de expressa Sedis Apostolicæ concessione adhibeant.

18 Ecclesiasticam supellectilem pro seruitio dumtaxat suarum Ecclesiarum, vel Monasteriorum benedicant.

19 Reliqua Põtificalia extra loca ipsis Abbatibus subiecta , vel pro seruitio alienæ Ecclesiæ, aut in subditos pariter alienos, etiam de licentia ordinariorum exercere non valeant, puta campanarum benedictiones, calicum, & similium in quibus sacra adhibetur vnctio, necnon minorum ordinum collationes.

20 Concionatoribus, qui eorum subditis Verbum Dei prædicandi onus acceperint, benedictionem elargiri non præsumant, sed Episcopis, quibus ius huiusmodi priuatiuè competit omninò dimittant.

21 In Missis priuatis quoad indumenta, cæremonias, Ministros, Altaris ornatum, & benedictionis largitionem à simplici Sacerdote non discrepent; ac proinde Sacras Vestes induant in sacristia ; neque vtantur Cruce pectorali; vnico sint contenti ministro; aquam cum pelui, & vrceolo argenteis sibi ministrari non sinant

ſinant,duaſque tantùm candelas ſuper Altari adhibeant.

His autem Sanctiſſimo relatis, & in Congregatione Sacrorũ Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiſſimum, & Reuerendiſſimum Dominum Cardinalem Brancacium, accuratè perlectis, maturè diſcuſſis,Sanctitas Sua ea approbauit, & pro omnimoda eorumdem obſeruatione mandauit Typis imprimi,ad valuas affigi,& publicari, vt elapſo termino ſex mentium à die publicationis eorumdem, omnes, & ſingulos vſus Pontificalium gaudentes, tùm ſæculares, tùm Regulares quantumuis exemptos, & ſpeciali expreſſione indigentes afficiant, & arctent, ac ſi omnibus, & ſingulis eadem exhibita, vel perſonaliter preſentata, intimata, ſeù notificata fuiſſent. Indulſitque præterea locorum ordinarijs vt auctoritate Sedis Apoſtolicæ poſſint imò debeant præfatos, etiam per cenſuras compellere.

Cumque nonnulli ex dictis Abbatibus, & Prælatis proprium habere poſſint territorium, iuraque Episcopalia, nulliſque ſubdantur Epiſcopis, qui eos coercere ſi exceſſerint valeant; eo caſu à Sedis Apoſtolicæ nuntijs ſi aderint, ſin minus ab Archiepiſcopis, in quorum Prouincijs, vel ab Epiſcopis Romano tantùm Pontifici ſubiectis intra, vel prope quorum Diœceſis limites eorum Eccleſiæ, vel Monaſteria ſita fuerint,tamquam à S. Sede delegatis ad huiuſmodi Decretorum obſeruationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Sept. 1659.

Epiſc. Sabinen. Card. Sacchettus.

Loco ✠ ſigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secr.

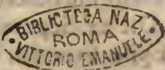
Quæ-

Quæritur. An Regulares diſtãtes per medium milliare à Ciuitate compelli poſſint, vt ad proceſſiones accedant.

Sac. Congreg. Concilij cenſuit, Regulares Monaſterij vltrà medium milliare à Ciuitate diſtantis non poſſe ab Epiſcopo compelli accedere ad Proceſſiones.

In regeſto dictæ Congregationis fol. 14.

Altaria ſita in Eccleſijs Regularium etiamſi ſint confraternitatum, nequeunt ab Epiſcopis viſitari. Sacra Cõgregatio Epiſcoporũ, & Regularium 10. Ianuarij 1641.

FINIS.